

„Jeesus Kristus sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti” (Hebr 13:8)

Kiertokirje Maalis-/huhtikuu 2014

Oikein sydämellisesti tervehdin kaikkia totisesti raamatullisesti uskovia maailmanlaajuisesti meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kalliissa ja pyhässä Nimessä Sanalla valmistetulle morsiamelle, joka on oleva osallinen hääateriaan:

„Ja hänen annettiin pukeutua liinavaatteeseen, hohtavaan ja puhtaaseen: se liina on pyhien vanhurskautus.” (Ilm 19:8).

Tämä teksti muistuttaa minua tammikuun 1981 valtavasta tapahtumasta, kun minut otettiin ruumiistani ja sain kokea ylöstempauksen kaikkien kanssa, jotka olivat valmiit. Minun huomioni herätti, että kaikki olivat nuoria ja näyttivät kuin 17-, 18-vuotiailta. Se, mikä kuitenkin aivan erityisesti teki minuun vaikutuksen, oli heidän valkoisten vaatteittensa hohde.

Meidän rakkaasta Lunastajastamme on kirjoitettu: *„Ja hänen muotonsa muuttui heidän edessään, ja hänen kasvonsa loistivat niinkuin aurinko, ja hänen vaatteensa tulivat valkoisiksi niinkuin valo.” (Matt 17:2).*

Lunastettujen, jotka saavat olla osalliset ylöstempaukseen ja hääateriaan, vaatteet ovat oleva näin hohtavan valkoiset. On yksi asia lukea siitä, mutta on aivan toinen asia kokea se henkilökohtaisesti. Nähdä jo edeltä valmistettu morsian ylösotossaan, oli ja on minulle jotakin aivan valtavaa. Niin sen on täytynyt olla apostoli Johannekselle Patmoksen saarella, kun hän näki, kuuli ja koki, mitä hän sitten on kirjoittanut muistiin.

Myös apostoli Paavali on kirjoittanut muuttumisesta: *„Katso, minä sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki me muutamme,” (1Kor 15:51).*

Niinkuin Lunastaja muutettiin ruumiillisesti, niin myös lunastetut muutetaan ruumiillisesti: *„Sillä niinkuin kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa, mutta jokainen vuorollaan: esikoisena Kristus, sitten Kristuksen omat hänen tulemuksessaan” (1Kor 15:22-23).*

Apostoli Johannes kehoittaa meitä: *„Ja nyt, lapsukaiset, pysykää hänessä, että meillä hänen ilmestyessään olisi turva eikä meitä häpeällä karkoitettaisi pois hänen tykönsä hänen tulemuksessaan” (1Joh 2:28).*

Se on siunattu varmuus: „*Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena, kuin hän on*” (1Joh 3:2).

Veli Branham on useita kertoja kuvannut sen, miten hänet jo elinaikanaan otettiin ylös kirkkauteen, ja hän sai nähdä valkoisiin vaatetetun joukon, joka oli nuoruutensa kukoistuksessa. Kokemuksessaan „Ajan esiripun takana” eräs nuori sisar sanoi hänelle: „Minä olin yli yhdeksänkymmentä, kun sinä olet johdattanut minut Herran luo!” Miten usein hän onkaan painottanut suurella vakavuudella, että naisten ei pidä leikata hiuksiaan lyhyeksi! Omassa ihanassa kokemuksessani myös minun huomioni herätti, että kaikilla sisarilla oli pitkät hiukset, jotka riippuivat avoimina heidän olkapäillään.

Veli Branham kuuli kokemuksessaan kaiken läpätunkevat sanat: „Vain täydellinen rakkaus pääsee tänne sisään!” Room.12:ssa; 1 Kor. 13:ssa ja monissa muissa paikoissa johdetaan meidän silmiemme eteen todeksi eletty rakkaus. Onko se kaikki meissä ja meidän kauttamme jo tullut esiin? Menkäämme vielä yksi askel eteenpäin: Sen mukaan, minkä veli Branham sai Herralta paljastettuna, on totinen merkki siinä, että joku on todella vastaanottanut Pyhän Hengen, että hän uskoo jokaisen Jumalan Sanan (Reikäiset Vesisäiliöt, s. 12-13). Jumalan rakkaus on rakkaus Totuuteen. Aamen. Ja vain se, mikä on Raamatussa, on Jumalan Sanaa, joka rakkaudessa paljastetaan meille Pyhän Hengen kautta.

Raskaastikoeteltu Jumalan mies Job sanoi: „*Mutta minä tiedän lunastajani elävän...*” (Job 19:25). Luvussa 33 on kirjoitettu Puolustajasta, joka antaa todistuksen hänen vanhurskaudestaan ja valmistaa hänelle sovituksen, että sitten hänen ruumiinsa jälleen asetetaan takaisin nuoruuteen (jakeet 23-28). Ylösnousemuksessa ja ruumiillisessa muuttumisessa Kristuksen takaisinpaaluun yhteydessä meidät asetetaan jälleen takaisin nuoruutemme kukoistukseen. Tuolloin ei ole oleva enää mitään jälkeä synnistä eikä sairaudesta. Me olemme oleva täydellisyydessä ja iankaikkisessa onnenautuudessa Herran luona. Hän on mennyt täytetyn lunastuksen jälkeen sinne valmistamaan meille sijaa. Hän on palaava takaisin, niinkuin Hän on luvannut, ja on ottava meidät ylös luoksensa.

„*Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaan ja uskokaa minuun. Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos niin ei olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa? Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen*” (Joh 14:1-3).

„*Autuaat ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi valta syödä elämän puusta ja he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin!* (Ilm 22:14).

Kaikki morsiusseurakuntaan kuuluvat kokevat nyt täydellisen valmistumisen ja ovat ilmestyvä Herran edessä ilman tahroja ja ryppyjä hohtavan valkoisissa vaatteissa (Ef 5:27). Oi, mikä päivä se onkaan oleva!

Mitä tapahtuu nyt?

Nyt täyttyy raamatullinen profetia kaikilla alueilla. Herra itsehän on toistuvasti viitannut siihen, mitä lopussa on tapahtuva, ja on sanonut meille:

„Mutta kun nämä alkavat tapahtua, niin rohkaiskaa itsenne ja nostakaa päänne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä” (Luuk 21:28).

Koko maapallo on sotien, levottomuuksien, nälänhätien ja tämän tai tuonlaisten luonnononnettomuuksien kohtaama. Tämä on lopunajan tapahtumien yleisesti tunnettu luonnollinen puoli, jonka monet näkevät ja osaavat oikein asettaa paikoilleen. Mutta totisesti uskovien huomio täytyy suunnata lupauksiin, jotka on annettu seurakunnalle pelastushistorian viimeistä ajanjaksoa varten.

Kristuksen ensimmäisen tulemuksen yhteydessä oli ennen muuta kyse lupauksesta: *„Katso, minä lähetän sanansaattajani, ja hän on valmistava tien minun eteeni.”* (Mal 3:1).

Kun aika oli täyttynyt, enkeli Gabriel antoi ilmoituksen Sakariaalle Johannes Kastajan syntymästä, ja millaisten lupausten tuli tulla täytäntöön hänen palvelustehtävässään (Luuk 1:13-17). *„Ja hän kääntää monta Israelin lapsista Herran, heidän Jumalansa, tykö”* (Luuk 1:16). Niin se tapahtui: Eivät kirjanoppineet, vaan yhden luvatus profetaan tuli kääntää Vanhan Testamentin isien sydämet – ei päitä – Uuden Liiton lasten uskoon. Hän oli itse kiinteä osa siitä, mitä Jumalan valtakunnassa tapahtui, ja todisti valosta, jotta kaikki hänen kauttansa tulisivat uskoon (Joh 1:7). Johanneksen päivistä lähtien raivasi Jumalan valtakunta itselleen tien (Luuk 16:16). Hän oli Jumalan lähettäjä mies sanoman kanssa, jonka tuli valmistaa Herralle tie Hänen kansansa keskuudessa. Sen on meidän Herramme itse vahvistanut Matt 11:10:ssä.

Jumalan valtakunnassa kaikki tapahtuu, niinkuin Herra on sen Sanassaan luvannut. Ja hänellä, joka ei voi uskoa sitä, mitä Jumala on sanonut, ei ole oleva myöskään mitään osallisuutta yhdenkään Jumalan asettaman palvelustehtävän täyttymykseen. NÄIN ON HERRA SANONUT: *„Katso, minä lähetän teille profeetta Elian, ennenkuin tulee Herran päivä, se suuri ja peljättävä”* (Mal 3:23). Tämän lupauksen Herra on selventänyt Matt 17:11:ssä tulevaiseksi, ja samanaikaisesti Hän on jakeessa 12 vahvistanut Johannes Kastajan palvelustehtävän loppuunsaatetuksi. Sama todistetaan meille Mark 9:ssä. Hän itse on painottanut, että Elian tulevan palvelustehtävän kautta kaikki jälleen tuodaan oikeaan tilaan takaisin.

Siis se lupaus pysyi voimassa, jonka Jumala on täyttänyt meidän ajassamme. Kaikki, jotka ovat perehtyneet veli Branhamin palvelustehtävään, tietävät, millaisen kutsumisen ja lähettämisen hän on Herralta saanut. Hänelle uskotun sanoman tuli edeltää Kristuksen toista tulemusta. Kyllä, hänen julistuksensa kautta tuli Jumalan lasten sydämet tuoda takaisin alkuperäiseen Sanaan, isien uskoon, niinkuin se alussa oli seurakunnassa. Me voimme todistaa: Tänä päivänä tämä Kirjoitus ja sen kanssa lupaus on käynyt toteen meidän silmiemme edessä!

Täyden, väärentämättömän, iankaikkisesti pysyvän evankeliumin sanoman tuli edeltää Kristuksen toista tulemusta, ja se tekee sitä yhä vielä. Jumala on ottanut tykönsä kaikki profeetat, kaikki apostolit, myös veli Branhamin. Mutta Hänen toimeksiantamassa tehtävässään julistettu Jumalan Sana pysyy iankaikkisesti — ja se on se Sana, joka teille julistetaan (1Piet 1:25).

„Ja sitä lujempi on meille nyt profetallinen sana, jonka me omistamme, ja te teette hyvin, jos otatte siitä vaarin, niinkuin pimeässä paikassa loistavasta lampusta, kunnes päivä valkenee ja kointähti koittaa teidän sydämissänne” (2Piet 1:19; saks.Raam.).

„Ja tietäkää ennen kaikkea se, ettei yksikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä” (2Piet 1:20).

Tulkintoja varten ei ehdottomasti ole mitään liikkumatilaa. Jokainen tulkinta on ehdottomasti harhaoppi ja tuo sekasotkua. Vain Sana on totuus ja pysyy aina ja iankaikkisesti, ja vain hän, joka pysyy Sanassa, voi tulla pyhitetyksi siinä (Joh 17:17) ja on näkevä Herran (Hebr 12:14).

Sana on siemen Usko on voitto

„...sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voittovoima, joka on voittanut maailman: meidän uskomme” (1Joh 5:4).

Juudaan kirjeessä meitä vaaditaan, taistelemaan sen uskon puolesta, joka kerta kaikkiaan on pyhille annettu” (jae 3).

Hebr 3:ssa sanotaan: *„Katsokaa, veljet, ettei vain kenelläkään teistä ole paha, epäuskoinen sydän, niin että hän luopuu elävästä Jumalasta”* (jae 12).

Ja edelleen: *„Ja keille hän vannoi, etteivät he pääse hänen lepoonsa? Eikö tottelemattomille? Ja niin me näemme, että he epäuskon tähden eivät voineet siihen päästä”* (Hebr 3:18-19).

Alkuperäinen synty on epäusko — sen on veli Branham yhä uudelleen painottanut saarnoissaan. Saatanan onnistui kietoa Eeva keskusteluun siitä, mitä Jumala oli sanonut Aadamille. Niin se on voinut kylvää epäilyksen: „*Olisiko Jumalan tullut sanoa? ... Ette te kuole ... Te tulette olemaan viisaita, jne.*” Kuitenkin, niinkuin kaikille on tunnettua, ei se jäänyt keskusteluun, se päättyi syntiinlankeemukseen, jonka kautta tuli esiin väärä siemen.

Sitten Herra puhui käärmeelle: „*Ja Minä asetan vihollisuuden sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen Siemenensä välille: Hän on polkeva sinulta pään rikki, ja sinä olet pistävä Häntä kantapäähän.*”

Heti syntiinlankeemuksen jälkeen Herra Jumala antoi lupauksen jumalallisesta Siemenestä, joka tulisi vaimon kautta, tallatakseen käärmeeltä pään. Siemen on tullut, Sana on paljastettu liharuumiissa. Jes 53:10:ssä me luemme Hänestä: „... *kun hän asettaa Hänen elämänsä vikauhriksi, on Hän näkevä siemeniä ja on elävä kauan ja Herran tahto toteutuu Hänen kauttansa.*”

Paavali kirjoittaa: „*Mitä varten sitten laki on? Se on rikkomusten tähden jäljestäpäin lisätty olemaan siihen asti, kunnes oli tuleva se Siemen, jolle lupaus oli annettu ...*” (Gal 3:16-19).

Se alkoi *Esikoispojan kanssa, Esikoisen monien veljien joukossa* (Room 8:29). Maria oli löytänyt armon Jumalan tykönä ja sai lupauksen: „*Ja katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus*” (Luuk 1:31). Pyhä Henki on voinut tulla Marian ylle vasta, kun hän uskoi lupauksen ja puhui: „*Katso, minä olen Herran palvelijatar; tapahdukoon minulle sinun sanasi mukaan!*” Ja niin syntyi Jumalan Poika.

Kreikan kielessä on vain yksi sana „siitetty” ja „syntynyt” sanaa varten. Mieheen viitattuna, se kuuluu „siitetty”, naiseen viitattuna „syntynyt”: miehen siittäjä syntyy naisesta. Jumalan Pojasta sanotaan sentähden: „*Sinä olet Minun Poikani, tänä päivänä Minä olen sinut siittänyt*” ja sitten: „*Joka sinusta on syntyvä, on lähtöisin Pyhästä Hengestä.*”

Meidän kohdallamme on kyse hengellisestä uudestisyntymästä, siittäminen ja syntyminen Hengestä: „*Mikä lihasta on syntynyt, on liha; ja mikä Hengestä on syntynyt on henki*” (Joh 3:6).

Ensiksi Sanasiemen täytyy asettaa meidän sydämeemme, jotta Pyhä Henki voi tuoda esiin meissä sen elämän, joka on siemenessä. Apostoli Jaakob todistaa: „*Vapaasta rakkaudentahdostaan Hän on synnyttänyt meidät Totuuden Sanan kautta, jotta me olisimme esikoishedelmä Hänen luotujensa joukossa*” (Jaak 1:18; saks. Raam.). Pietari kirjoittaa: „*Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka suuren laupeutensa mukaan on uudestisyntyttänyt meidät elävään toivoon Jeesuksen Kristuksen kuolleistanousemisen kautta*” (1Piet 1:3).

Silloin toteutuu se, mitä Paavali kirjoittaa: „Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus” (2Kor 5:7). „Hänen siemensä on palveleva Häntä ...” (Ps 22:31; saks. Raam.). Joka on syntynyt Sanan ja Hengen kautta, hänellä on Jeesuksen elämä ja luonne kaikkine hyveineen. Ei ole olemassa Hengestä siinnyttä Jumalan lasta saatanallisella luonteella Kainin olemuksen mukaisesti. Ei ole olemassa uudestisyntyntä Jumalan lasta vihan, kateuden ja mustasukkaisuuden kanssa. „*Ei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä, sillä Jumalan siemen pysyy hänessä; eikä hän voi tehdä syntiä, sillä hän on Jumalasta syntynyt*” (1Joh. 3:9).

Kuka voi sen käsittää?

Saarnassa „Puhuttu Sana ...” (osa 2) 18. maaliskuuta 1962 veli Branham kuvaa, että hän näki maapallon ja valkoisiin vaatetetun miehen, joka kantoi, niinkuin aikaisemmin oli tavallista, pellavaliinaa, hiukan sivulle ympärisidotuna, jonka sisällä oli vehnää, jota hän kylvi.

Aivan Hänen jäljessään seurasi roisto ja levitti rikkaruohon siemenen siihen sekaan. Molemmat, vehnä ja rikkaruoho, kasvoivat yhdessä. Sitten tuli kuivuus ja molemmat antoivat pään taipua. Sitten tuli äkillinen sade: vehnä ojentaui ja kaikui äänekkäs „Kunnia! Kunnia! Kunnia!”; myös rikkaruoho ojentaui: „Kunnia! Kunnia! Kunnia!” Veli Branham hämmästeli sitä. Sen, että vehnä riemuitsi, hän on voinut ymmärtää, kuitenkin että myös rikkaruoho ylisti Jumalaa, sitä hän ei voinut käsittää. Ja Herra puhui hänelle: „Lue Hebr 6”.

Siellä sanotaan: „*Sillä maa, joka särpii sisäänsä sen päälle usein tulevan sateen ja kantaa kasvun hyödyksi niille, joita varten sitä viljelläänkin, saa siunauksen Jumalalta; mutta se, joka tuottaa orjantappuroita ja ohdakkeita, on kelvoton ja lähellä kirousta, ja sen loppu on, että se poltetaan*” (jakeet 7-8). Tässä on puhe myös ihmisistä, jotka ovat kokeneet Jumalan, vieläpä ovat tulleet osallisiksi tulevaisen maailman voimista ja Pyhästä Hengestä, ja kuitenkin lankeavat pois ja asettavat Jumalan Pojan häpeän alaiseksi. On uskovia, jotka ovat kuulleet kallisarvoisen Jumalan Sanan, ovat uskoneet Sanoman, mutta ovat kääntyneet pois eivätkä enää milloinkaan voi palata takaisin. Myös se Sana toteutuu: „... *sillä hän antaa aurinkonsa koittaa niin pahoille kuin hyvillikin, ja antaa sataa niin väärille kuin vanhurskaillekin*” (Matt 5:45).

Meidän Herramme aikana kirjanoppineet ovat verranneet Häntä ja Hänen palvelustehtävänsä Beelsepuliin. Siihen Hän sanoi: „*Joka ei ole minun kansani, se on minua vastaan; ja joka ei minun kansani kokoa, se hajottaa*” (Matt 12:22-37).

Sen jälkeen seurasi tuomio: „*Sentähden minä sanon teille: jokainen synti ja pilkka annetaan ihmisille anteeksi, mutta Hengen pilkkaamista ei anteeksi anneta*” (jae 31). Silloin jää jäljelle vain tuomio. Jumala vaatii tilille: „*Sillä sanoistasi sinut julistetaan vanhurskaaksi, ja sanoistasi sinut tuomitaan syylliseksi*” (jae 37). Kuinka monet helluntaiseurakunnista ovat tehneet syntiä veli Branhamin palvelustehtävää vastaan? Kuinka monet tekevät syntiä nyt?

Veli Branham sanoi: „Te voitte olla hengelläkastetut toisella alueella eikä sielu siitä huolimatta ole uudestisyntynyt.” Kyse on siemenestä: Sade on määrätty sitä varten, että vehnänjyvä kuolee, ja se elämä, joka on siemenessä, voi tulla esiin auringon lämmön kautta (Joh 12:24). „*Se siemen, jonka sinä kylvät, ei virkoe eloon, ellei se ensin kuole*” (1Kor 15:36). Jos Sanaa ei oteta vastaan, niin sydämen pelto tuo esiin kirouksen orjantappuroita ja ohdakkeita. Jokainen siemen tuo esiin omaa lajiaan. Ottaessaan päällensä tottelemattomuuden, syntiinlankeemuksen kirouksen meidän Lunastajamme kantoi orjantappurakruunua (Joh 19) ja „*oli kuuliainen aina ristinkuolemaan asti*” (Fil 2:8).

Hyvä siemen on Sana, joka kylvetään totisten uskovien sydämiin (Mark 4:14; Luuk 8:11). He ovat Jumalan valtakunnan poikia, joista Paavali on sanonut: „*Mutta me olemme velvolliset aina kiittämään Jumalaa teidän tähtenne, veljet, te Herran rakastetut, sentähden että Jumala alusta alkaen valitsi teidät pelastukseen Hengen pyhityksessä ja uskossa totuuteen*” (2Tess 2:13). Kuitenkin saatana, vihollinen, kylvää myös omat tulkintansa niinkuin Eedenin puutarhassa, ja niin tulevat näkyviin pahan pojat täysin uskonnollisina. Se on uppiskaisuuden kylvö, josta veli Branham piti kokonaisen saarnan.

Apostoli Johannes kirjoittaa: „*Sillä tämä on se sanoma, jonka te olette alusta asti kuulleet, että meidän tulee rakastaa toinen toistamme eikä olla Kainin kaltaisia, joka oli pahasta ja tappoi veljensä. Ja minkätähden hän tappoi hänet? Sentähden, että hänen tekonsa olivat pahat, mutta hänen veljensä teot vanhurskaat*” (1Joh 3:11-12). Kainia ei tuoda esiin Vanhassa eikä Uudessa Testamentissa sukuluettelossa Aadamin poikana (1Moos 5; 1Aikak. 1; Luuk 3). Aivan samoin eivät voi myöskään väärän siemenen nimet olla kirjoitettuna Elämän Kirjassa.

Kain ja Aabel olivat molemmat uskovia, molemmat rakensivat alttarin, molemmat uhrasivat uhrinsa. Kuitenkin Kainin teko vastasi hänen perittyä luonnettaan. Hänessä olivat kateus ja viha, jotka tekivät hänestä murhaajan. Niinkuin aikanaan luonnollisuudessa Eevan kohdalla, tulee seurakunnassa molemmat siemenet esiin: „*Siitä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä perkeleen lapsia. Kuka ikinä ei tee vanhurskautta, hän ei ole Jumalasta, ei myöskään se, joka ei veljeänsä rakasta*” (1Joh 3:10).

„Jokainen, joka vihaa veljeänsä, on murhaaja; ja te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi.” Totisiin Jumalan lapsiin pätee: „Siitä me olemme oppineet tuntemaan rakkauden, että hän antoi henkensä meidän edestämme; meidänkin tulee antaa henkemme veljiemme edestä” (1Joh 3:15-16).

Kenellä ei joku Kain ole veli, hän ei voi olla Aabel. Molempien siementen vastakohtat tulevat avoimesti esiin heidän luonteissaan: toiset vainoavat, toiset tulevat vainotuiksi; toiset vihaavat, toisia vihataan; toiset panettelevat, toisia panetellaan. Toiset rakastavat Kainin lailla ja tavalla ja ovat ystävällisiä mainemurhaajia, toiset uhraavat elämänsä Jumalan rakkaudessa veljien takia. Niin se todella on. Jokainen siemen tuo esiin omaa lajiaan. Se on lisääntymisen laki niin luonnollisella kuin hengellisellä alueella.

Aabel oli ensimmäinen murhaajan uhri. Ja se vain, koska saatanan onnistui viekoitella Eeva, kun se lisäsi yhden ainoan sanan siihen, mitä Jumala oli sanonut. Verrataan 1Moos. 2:16: „Syö vapaasti kaikista muista paratiisin puista..” 1Moos 3:1:n kanssa: „Onko Jumala todellakin sanonut: „Älkää syökö kaikista paratiisin puista?””

Meidän täytyy tietää, että jokainen koetus voi olla aina vain niinkuin Eedenin puutarhassa ja sitten meidän Herramme kohdalla, kun on kyse Sanasta. Saatana tuli „On kirjoitettu ...” kanssa, kuitenkin meidän Herramme vastasi: „Mutta on jälleen kirjoitettu ...” Virheetön vastaus on aina vain oikealla, aiheeseen kuuluvalla Raamatun paikalla mahdollinen (Matt 4). Meidän rukouksemme tulee olla: „... ja johdata meitä, ettemme lankea kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta ...” (Matt 6:13). Kaikki, jotka lisäävät jotakin Jumalan Sanoihin, ovat väärän vaikutuksen alla ja erotetaan pois (Ilm 22). Jumalan kohdalla kompromissit eivät ole mahdollisia, ne on suljettu pois, eikä riitä, että sanoo: „Minä uskon Sanoman.” Niin väittävät myös ne, jotka levittävät epäraamatullisia „erikoispaljastuksia”. Jeesus Kristus, meidän Herramme, puhuu: „Hän, joka uskoo Minuun, niinkuin Kirjoitukset sanovat ...”, ei niinkuin ihmiset sen asettavat.

Paavali sanoo 2Tess 2:ssa selvästi, miksi ihmiset lankeavat vihollisen ansaan ja menevät harhaan: „... että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta, vaan ovat mielistyneet vääryyteen” (2Tess 2:12). Tekopyhille fariseuksille meidän Herramme sanoi: „Joka on Jumalasta, se kuulee Jumalan sanat. Sentähden te ette kuule, koska ette ole Jumalasta” (Joh 8:47) Hän moitti heitä: „...te tavoittelette minua tappaaksenne, koska minun sanani ei saa tilaa teissä” (jaa 37). „Jos minä totuutta puhun, miksi ette minua usko?” (jaa 46). Niin se on myös nyt lopuajansanoman piireissä. Toiset uskovat jokaisen Sanan, koska he ovat syntyneet Sana siemenestä. Toiset, jotka eivät

ole Jumalasta syntyneitä, lisäävät siihen, ottavat siitä pois, tulkitsevat ja asettavat itsensä kirouksen alle (Gal 1:8).

Johanneksen evankeliumissa, luvussa 8, me luemme myös meidän Herramme kaiken läpituokevat Sanat: „*Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani*”, ja siihen on lupaus yhdistettynä: „... *ja te tullette tuntemaa totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi*” (jakeet 31-32). Aamen. Jumalallien Totuus on tehnyt meidät vapaiksi jokaisesta harhasta.

Veli Branham näki, miten vehnä ja rikkaruoho kylvettiin ja kasvoivat samalla pellolla. Sen on myös meidän Herramme sanonut Matt 13:30:ssä, ja Hän on myös samoin sanonut: „*Antakaa molempain kasvaa yhdessä elonleikkuuseen asti; ja elon aikana minä sanon leikkuumiehille: Kootkaa ensin luste ja sitokaa se kimppeihin poltettavaksi, mutta nisu korjatkaa minun aittaani!*”

Minulle Herra on näyttänyt suuren, ylikypsän vehnäpellon ilman rikkaruohoa, ilman ohdakkeita. Niin totta kuin Jumala elää, tullaan vain puhdas vehnä korjaamaan talteen. Jumalan kanssa ei ole olemassa minkäänlaista sekoitusta. Vain totinen vehnä korjataan talteen ja Kristuksen takaisinpaluussa ylöstempauksessa otetaan ylös. Herra itse puhdistaa puimatantereensa: „*Hänellä on viskimensä kädessään, ja hän puhdistaa puimatantereensa ja kokoaa nisunsa aittaan, mutta ruumenet hän polttaa sammumattomassa tules*” (Matt 3:12).

Autuaita ja pyhiä ovat oleva kaikki he, joilla on osallisuus ensimmäiseen ylösnousemukseen ja ylöstempaukseen!

Suora vastuu Jumalan edessä

Kirjeessä Timoteukselle apostoli Paavali esittelee itsensä itse Herran palvelustehtävään asettamana: „*Minä kiitän häntä, joka minulle on voimaa antanut, Kristusta Jeesusta, meidän Herramme, siitä, että hän katsoi minut uskolliseksi ja asetti palvelukseensa*” (luku 1:12). Sitten seuraavat kehoitukset pysyä totisessa opissa aina vaatimukseen asti: „*Suurita tehtävä niin, että pysyt tahrattomana, nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymiseen asti*” (1Tim 6:14).

Myös toisessa kirjeessä hän kehoittaa: „*Pyri osoittautumaan Jumalalle semmoiseksi työntekijäksi, joka koetukset kestää, joka ei työtään häpeä, joka oikein jakelee totuuden sanaa*” (2Tim 2:15).

Sitten hän päätyy puhumaan miehille, jotka eivät voi alistua, jotka kantavat esiin arvotonta, tyhjää jaarittelua, jota hän vertaa syöpään: „*joita ovat totuudesta eksyneet, kun sanovat, että ylösnousemus jo on tapahtunut, ja he turmelevat useiden uskon*” (jae 18). Kaikki toistuu, vieläpä harhaopit, että ylösnousemus ja ylöstempaus olisivat tapahtuneet, ja monia muita lisää.

Apostoli päättää kirjeensä, vaatimalla häntä pakottavasti saarnaamaan yksinomaan Sanaa. Hän tiesi, että tulisi aika, jolloin monet kääntyvät pois Totuudesta ja kääntävät korvansa taruihin.

Lähtiessään Vähästä Aasiasta Paavali kehoitti vanhimpia vartioimaan Herran seurakuntaa, jonka Hän on ostanut oman verensä kautta, ja paimentamaan sitä kuin laumaa, sillä hän tiesi, „... *teidän omasta joukostanne nousee miehiä ja he tuovat esiin harhaoppeja.*” Se tapahtuu aina ajatuksella vetää opetuslapsia omaan seuraamiseen (Apt 20:28-30). Alusta asti ovat Jumalan asettamat palvelustehtävät seurakunnan rakentumiseksi (1Kor 12) ja on olemassa miehiä, jotka kavaluudella lähtevät harhaanjohtamiseen.

Rooman seurakunnalle apostoli kirjoittaa: „*Mutta minä kehoitan teitä, veljet, pitämään silmällä niitä, jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja pahennusta vastoin sitä oppia, jonka olette saaneet; vetäytykää pois heistä*” (Room 16:17).

2Kor 11:13:ssa hän kuvaa heidät „*valheapostoleiksi, petollisiksi työntekijöiksi, jotka tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi.*”

Galatian seurakunnalle hän heti kirjoittamisensa alussa huomauttaa: „*Minua kummastuttaa, että te niin äkkiä käännytte hänestä, joka on kutsunut teidät Kristuksen armossa, pois toiseen evankeliumiin, joka kuitenkin ei ole mikään toinen; on vain eräitä, jotka hämmentävät teitä ja tahtovat vääristellä Kristuksen evankeliumin*” (1:6-7)

Myös tänä päivänä kaikkien Sanan kantajien täytyy ottaa, ja he ottavat pakottavan kehoituksen vakavasti: „*Minä vannotan sinua Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka on tuomitseva eläviä ja kuolleita, sekä hänen ilmentymisensä että valtakuntansa kautta: saarnaa sanaa, astu esiin sopivalla ja sopimattomalla ajalla, nuhtele, varoita, kehoita, kaikella pitkämielisyydellä ja opetuksella*” (2Tim 4:1-2).

„Sillä ei Jumala armolahjojansa ja kutsumistansa kadu” (Room 11:29).

Paavalin kanssa voin sanoa Jumalan kunniaksi: „*En minä kuitenkaan pidä henkeäni itselleni minkään arvoisena, kunhan vain täytän juoksuni ja sen virran, jonka minä Herralta Jeesukselta olen saanut: Jumalan armon evankeliumin todistamisen*” (Apt 20:24).

„*Sillä minä en ole vetäytynyt pois julistamasta teille koko Jumalan neuvopäättöstä*” (Apt 20:27).

„*Mutta Jumalan avulla, jota olen saanut tähän päivään asti, minä seison ja todistan sekä pienille että suurille, enkä puhu mitään muuta, kuin minkä profeetat ja Mooses ovat sanoneet tulevan tapahtumaan*” (Apt 26:22).

Minä pidän sitä sanoinkuvaamattomana etuoikeutena, minkä Herra on lahjoittanut minulle palvelustehtäväksi Hänen seurakunnassaan. Aivan samoin minä olen tietoinen erityisestä vastuusta, joka on yhdistetty suoraan lähettämiseen. Eri kiertokirjeissä vuodesta 1966 lähtien minä olen yhä uudelleen kertonut sanoinkuvaamattomista kokemuksista, joissa Herra on puhutellut minua „palvelijani”. Useimmat ovat kirjoitettuna kiertokirjeessä joulukuulta 2005 Ohjeet, jotka Herra antoi minulle kaikkina noina vuosina, ovat minulle vahvistamisia, että Hän on minut lähettänyt ja on minun kanssani.

Minä synnyin vuonna 1933, samana vuonna, jolloin veli Branhamille huudettiin yliluonnollisesta valopilvestä: **„Niinkuin Johannes Kastaja lähetettiin edeltämään Kristuksen ensimmäistä tulemista, niin on Sanoma, joka sinulle annettiin, oleva Kristuksen toisen tulemuksen edeltäjä.”**

Vuodesta 1952 lähtien minä olen saarnannut säännöllisesti jumalanpalveluksissa.

1955 minä opin tuntemaan veli Branhamin ja olen siitä lähtien ollut perehtynyt hänen palvelustehtäväänsä.

1958 minä tunnistin, että hänen palvelustehtävässään on kyse Sanomasta tätä aikaa varten. Veli Branham itse sanoi minulle 12. kesäkuuta keskustelumme jälkeen Dallasissa Texasissa: „Veli Frank, sinä olet palaava tämän Sanoman kanssa takaisin Saksaan.”

2. huhtikuuta 1962 minä sain yliluonnollisessa kokemuksessa Herran korvinkuultavan äänen kautta kutsumiseni. Ikuisesti pysyvät minulla muistissa molemmat — Hänen käskevä äänensä kuin myös valtavat Sanat, jotka Herra on minulle huudahtanut: **„Palvelijani, sinun aikasi tätä kaupunkia varten on pian ummessa. MINÄ lähetän sinut toisiin kaupunkeihin julistamaan Minun Sanaani. Palvelijani, tulee suuri nälänhätä. Huolehtikaa itsellenne ruokaa ja elintarvikkeita, sillä silloin sinun tulee seistä kansan keskellä ja jakaa ruokaa ...Palvelijani, älä perusta mitään paikallisseurakuntia äläkä julkaise mitään laulukirjaa, sillä se on kirkkokunnan merkki.”**

3. joulukuuta 1962 veli Branham vahvasti todistajien, Sothmanin ja Woodsin, edessä kutsumisen tarkassa sanamuodossa ja lisäsi siihen: „Ruoka, joka sinun tulee varastoida, on tätä aikaa varten luvattu Sana. Kuitenkin odota ruuan jakamisen kanssa, kunnes sinä olet saanut lopunkin.

24. joulukuuta 1965 minä näin, miten veli Branham otettiin ylös valoisan pilven päällä. Se oli tarkkaan hänen kotiinmenonsa ajankohtana.

11. huhtikuuta 1966, profeetan hautajaisten jälkeen, minun sydämessäni puhui: „Nyt on sinun aikasi tullut mennä kaupungista kaupunkiin julistamaan Sanaa ja jakamaan varastoitua ruokaa.”

1966/67 meillä oli erityiset kokoukset 25 Länsi-Euroopan kaupungissa.

1968/69 koko Itä-Euroopassa Prahasta Varsovan ja Bukarestin kautta aina Moskovaan saakka. Se jatkui myös Jerusalemiin, Jordaniaan ja aina Intiaan saakka.

Vuodesta 1968 lähtien minä saarnasin kymmenen vuoden ajan joka sunnuntaiaamu 20 minuuttia Radio Luxemburgin kautta. Ne lähetykset saavuttivat keskipitkä- ja lyhytaaltojen kautta koko Euroopan — vieläpä saksankielisen väestön Itä-Euroopassa. 1969/70 seurasivat kokoukset koko Kanadassa. Edmontonista lähtien se jatkui kaikkiin provinsseihin, Toronton kautta aina Ganderiin saakka, Newfoundlandissa.

Vuodesta 1970 lähtien lähetysmatkat johtivat minut Afrikkaan, Kairoon ja Damaskokseen Keski-idässä, Pohjois-, Keski- ja Etelä-Amerikkaan, lopuksi myös Kaukoitään Filippiineille, Indonesiaan ja Kiinaan, aina Australiaan ja Uuteen Seelantiin saakka. Vuoteen 1979 mennessä oli 85, nyt niitä on yli 150 maata, joille minun jalkani ovat astuneet, julistaakseni pelastussanomaa (Jes 52:7).

Viimeinen sanoma saavuttaa maan ääret. Siitä asti kun Herra on ottanut profeettansa tykönsä, olen minä saanut Hänen palvelijanaan yhdessä kaikkien toisen Sanan kantajien kanssa jakaa hengellistä ruokaa (Matt 24:45-47). Suoran kutsumisen perusteella minä olen kantanut Sanaa, hetken Sanomaa ensimmäisenä kaikille mantereille ja kylvänyt totista Sanan siementä. Tänä päivänä minä katselen kiittolisena enemmän kuin 60 vuotta taaksepäin saarnapalvelustehtävässä, enempiä kuin 50 vuotta Sanoman julistuksessa, joiden aika-na uskollinen Jumala on siunannut ja varjellut.

40-vuotisjuhla

Huhtikuussa 1974 me saimme vihkiä käyttöön jumalanhuoneen Krefeldissä. Sentähden me olemme viettävä 40-vuotisjuhlaa täydellä kiittollisuudella ensimmäisenä viikonloppuna huhtikuussa 2014.

Pienestä uskovien joukosta, joka kokoontui joulukuussa 1958 kotipiirinä, kuulemaan veli Branhamin saarnoja, on syntynyt maailmanjaajuinen lähetystyö.

1976:sta 1978:aan rakennettiin sitten molemmat lähetystyörakennukset ja luovutettiin käyttöönsä. Myöhemmin tuli vielä lisärakennus siihen lisäksi. Tänä päivänä meillä on yöpymismahdollisuudet vierailijoita varten, meidän oma painomme, toimistot, työskentelytilat, tekniset laitteet, niin että me voimme huolehtia koko maailmaan kirjallisuuden, CD:t ja DVD:t.

Kuukausittaisiin kokouksiimme Mission-Zentrumiin Krefeldiin tulee 800-1200 uskovaa koko Euroopasta ja muista maailman osista, kuulemaan Jumalan Sanaa. Liittyminen internetin kautta, niinkuin se ei vielä kymmenen vuotta sitten ollut mahdollista, on ylittänyt 1200 merkin. Jokainen saarna käännetään simultaanisti 12 lisäpääkielellä ja voidaan kuulla mukana maailmanlaajuisesti. Sen lisäksi me lähetämme joka kuukausi yli 11 000 DVD:tä koko maailmaan. Suuret seurakunnat, kotipiirit ja yksittäiset jumalanlapset maapallon 172 maassa huolehditaan hengellisellä ruualla. Niin kaikki totiset uskovat voivat saada osallisuuden siihen, mitä Jumala parhaillaan tekee.

Ilman minun myötävaikutustani uskollinen Herra on huolehtinut kaikesta. Veljien ja sisarien avulla, jotka osaksi jo vuosikymmenten ajan ovat työskennelleet Missionszentrumissa, me olemme voineet käsitellä saapuvan postin ja kaikki sähköpostit, valmistaa käsikirjoitukset, painaa prosyyrit ja kirjat ja lähettämässä hoitaa kaikki tilaukset. Lisäksi tulevat vielä kääntäjät, jotka täyttävät palvelustehtävänsä luotettavasti, samoin kuin veljet tekniikassa ja hallintatilassa, jotka huolehtivat siitä, että kaikki tallennetaan ja lähetys toimii.

Niinkuin Mooseksen aikana on sama Jumala varustanut kaikki, jotka jollakin tavalla olivat toiminnassa Herran työssä, sitä vastaavilla taidoilla — omaksi kunniakseni ja Hänen seurakuntansa parhaaksi. Monesti minä toivoisin, että veli Branham voisi nähdä, miten toteutuu sen, mitä hän sanoi 10. helmiästä 1960 Puerto Ricossa: „**Ei että minä olisin edeltäjäni, vaan Sanoma on oleva edeltäjä.**”

Siunattu ja Jumalan vahvistama veli Branhamin palvelustehtävä on kannattanut, ja totinen, yksistään Pyhille Kirjoituksille perustettu Sanoma suorittaa sen, mitä varten se lähetettiin. Jumalan kunniaksi minä saan tunnustaa, että uskollinen Herra, joka on minut kutsunut ja lähettänyt, on ollut minun kanssani kaikkina noina vuosina. Hän on varjellut minut Sanansa kantajana Sanasaan ja tahdossaan, niin että minun ei tarvitse suorittaa mitään korjaamista yli 9000 saarnassa, jotka minä olen pitänyt. Se pitää sisällään TV-lähetykset, jotka tällä hetkellä lähetetään USA:ssa, Kanadassa, Uudessa Seelannissa, Australiassa samoin kuin Romaniassa, Venäjällä ja Etelä-Amerikassa, niinkuin myös aikaisemmat lähetykset Radio Luxemburgin kautta, Berliinissä, Alaskassa, Islannissa jne. Puhuttu ja kirjoitettu Sana lähtee täältä käsin kaikilla pääkieleillä yksittäisiin maihin, missä se käännetään toisille kielille.

Tähän hetkeen asti minä olen vihkinyt kaiken aikani Herralle, vieläpä olen käyttänyt hyväksi lentotunnit käsikirjoitusten kirjoittamiseen. Siitä asti kun Lufthansa 1993 on ottanut käytäntöön Miles-and More-Programmin (kantaasiakas-ohjelma) ja on kirjannut ylös kaikki sillä ja sen yhteistyökumppaneiden lennoilla lennetyt mailit, minä olen lentänyt 5.921.000 lentomailia.

Tilanne 25. tammikuuta on yllättänyt minut itsenikin. Eikä se sisällä mitään lentoja muilla lentoyhtiöillä. Niin on oleva varmasti enemmän kuin 10 miljoonaa mailia, jotka minä olen lentokoneella jättänyt taakseni menneitten 50 vuoden aikana. Toimistossa me olemme merkinneet maailmankartalle 262 kaupunkia, joissa minä olen saarnannut. Jos me otamme siihen lisäksi kaikki muut paikkakunnat, joita ei ole merkitty maailmankartalle, silloin on olennaisesti enemmän kaupunkeja, joissa on julistettu totista Sanan Sanomaa.

Kaikkina vuosina olin minä johdettu suunnittelemaan niin, että kaksi viikkoa kuukaudessa on lähetysmatkoja varten ja kaksi viikkoa täällä Missions-Zentrumissa. Minä olen käyttänyt ajan hyväksi päivin ja öin. Veli Branhamin saarnojen kääntämiset ovat vaatineet suuren osan ajasta, mutta myös kiertokirjeet, prosyyrit ja kirjat, jotka minä olen kaikki ensin käsin kirjoittanut. Minä voin sanoa hyvällä omallatunnolla eläneeni vain yhtä tarkoitusta varten, sitä varten, minkä Herra on määrännyt minulle ennen maailman perustamista: nimittäin että kaikki, jotka ennen maailman perustamista ovat kirjoitetut Karitsan elämäkirjaan, nyt kuulevat viimeisen kutsun ja uskovat Sanoman.

Minulle kaikkein suurimmasta merkityksestä on se, mitä Herra Jes 55:11:ssä sanoi: „ ... *niin on myös minun sanani, joka minun suustani lähtee: ei se minun tyköni tyhjänä palaja, vaan tekee sen, mikä minulle otollista on, ja saa menestymään sen, mitä varten minä sen lähetin.* ” Se on NÄIN SANOO HERRA. Ei sanansaattaja, vaan sanoma, Sana, joka Jumalan suusta tuli, suorittaa ja tuo olemassaoloon sen, mitä varten se on lähetetty. Sen me saamme kokea yhä enemmän todistusten kautta monista maista. Kuitenkin vain hän, joka vastaanottaa sanansaattajat, jotka Jumala lähettää, uskoo tosiasiallisesti sanoman. Ennenkuin minä aloitin tämän palvelustehtävän, pyysin minä Herralta uskollisuuslupauksessani: „Rakas Herra, minä haluaisin Sinun luonasi jälleennähdä kaikki, jotka Sinun Sanasi minun suustani kuulevat ja uskovat.” Ylöstempauksen kokemuksessa uskollinen Herra on sen vahvistanut minulle.

Minä olen saanut julistaa iankaikkisesti pätevää evankeliumia kaikille kansoille. Uloskutsuminen on tapahtunut 2Kor 6:14-18:n ja Ilm 18:4:n mukaisesti. Joitakin on tuleva vielä lisää. Kaikki valitut kuulevat, mitä Hengellä on sanottavana Sanan kautta. He eivät lisää mitään jumalalliseen Testamenttiin, eiväkä ota mitään pois. Henki ja morsian huutavat: Tule! Niin, tule Herra Jeesus. Herra itse on tuova työnsä päätöseen, ja todellakin valtavan Hengen vaikutuksen kautta täydellisessä ennalleenasettamisessa. „*Sillä sanansa on Herra toteuttava maan päällä lopullisesti ja rutosti*” (Room 9:28). Halveksi-

joille, jotka vain puhuvat siitä, mitä Jumala on tehnyt profeetan kautta, mutta menevät halveksien sen ohitse, mitä Hän parhaillaan tekee, Hän sanoo: „*Katsokaa, te halveksijat, ja ihmetelkää hukkukaa; sillä minä teen teidän päivinänne teon, teon, jota ette uskoisi, jos joku sen kertoisi teille*” (Apt 13:41). Miten kallisarvoiset ovatkaan minulle meidän Herramme todeksi tulleet viimeiset Sanat: „*Minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti!*” (Matt 28:20).

Kysymyksiä, kysymyksiä ...

Enemmän kuin kuusikymmentä kysymystä on lähetetty minulle. Valitettavasti minulta puuttuu aikaa vastata kaikille erikseen. Ehkä joku pieni prosyyri sitä varten olisi tarpeen. Onko vielä aikaa, se meidän täytyy jättää Jumalalle.

Teille kaikille, jotka rukoustenne ja lahjojenne kautta tuette Jumalan työtä, minä sanon kiitoksen koko sydämestäni. Jumala on palkitseva sen Teille runsaasti. Minun erityinen kiitokseni on osoitettu myös veljille, jotka uskollisuudessa Sanaa kohtaan jakavat hengellistä ruokaa ja siten palvelevat seurakunnan rakentumiseksi.

HÄNELLE, ainoalle Jumalalle olkoon kiitos meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Nimessä, siitä, mitä Hän parhaillaan tekee koko maapallolla. HÄNELLE olkoon kiitos, että me voimme olla osalliset siihen.

Maranatha! Aamen.

Jumalan tehtävässä toimien

Bro. Frank

Näin me olemme vihkieneet jumalanhuoneemme käyttöön

Valokuva lähetyksrakennuksen rakentamisajalta 1977/78

Berliinin muurin kaatumisesta lähtien marraskuussa 1989 ovat myös meidän veljemme ja sisaremmemme Itä-Euroopasta voineet tulla kokouksiin Krefeldiin. Meidän rakastettu veljemme Leonard Russ seisoo korokkeella seurakunta johtajana vierellään veli Frank. Me saamme katsoa taaksepäin moniin siunattuihin vuosiin.

